

Og har I hver Dag i lange Tider, maaske baade Morgen og Aften, gaaet en lang Vej for at forbinde en Patients Fod, som har haft et dybt Saar, vil I maaske finde Patienten paa Træsko i Tørvemosen, fordi »nu var det jo bedre.«

Lader Eder ikke forskrække deraf. Man vil, første Gang I beder om varmt Vand til at vaske Snavset af et Saar, give Eder en lille Sjat paa Bunden af en Lerskaal, som I til Eders Forfærdelse næste Gang vil se Patienten nyde den Mad af, som I har sendt, eller den vil maaske være afbenyttet til noget uundværligere, men kun lidet appetitligt. Eller naar I bede om varmt Vand, vil I faa en lunken, snavset Substans, Afkog af den i lang Tid ikke brugte Kedel. Lidt efter lidt vil I vænne Eder til at hjælpe Eder, med hvad der findes i Huset, og hvad I lærer Folkene at forskaffe sig af nødvendige Ting.

Lad Eder frem for alt ikke forbløffe. Disse oftest hærdede Skabninger komme dog til Slut gennem det altsammen ved Eders Hjælp og vil være Eder saa inderlig taknemmelige derfor. I vil altid hos Nabofolk finde dygtige Hjælpere; de fattige har meget større Hjærte til at hjælpe hverandre i Nøden end vi bedre stillede. Husk paa, for dem er Nøden Livet, for os er den en Undtagelse i Livet.

Saa er der en anden Art: Det er Lasten; thi Forbrydelse og Usædelighed har i denne snavsede Jordbund frodig Væxt. Men alt som I alle med det gode Hjærte, den gode Vilje og den rette Haand lidt efter lidt bliver øvet, vil I uden selv at vide af det lidt efter lidt have skaffet til Veje en anden Jordbund, hvor Spirekraften for disse Væxter bliver udygtiggjort eller i det mindste hæmmet. I vil imidlertid være blevne det gode Exempel; kraftigere Hjælp vil være traadt til og hjælpe ydermere. Finder I altsaa disse Lastens Følger i Hytterne, saa lad Eder ikke nøjes med at dømme og fordømme.

Sløjdens Betydning i Pigeskoler.

Af
Jakobe Nielsen.

II.

Naar nu Sløjden kommer og gør sin retmæssige Fordring gældende i Pigeskolen, saa vil den første og maaske værste Hindring vise sig i Hjemmenes Misforstaaelse af Skolens Opgave. Vi har set, hvordan det er gaaet i Drengeskolen. — En Mængde Forældre har stillet sig vrangvillig overfor Sløjden, ofte vel af den Grund, at de har følt sig skuffet, naar de i Steedet for en nydelig udskåret Ting har faaet bragt til

Hjemmet af deres lille Søn et unøjagtig sammenslaaet Gitterværk tilmed af daarligsave Pinde. Lad Drengen end være nok saa stolt af dette Arbejde, fordi det er hans eget, fordi han maaske har svedt mange Timer derover og ved, at det er Resultatet af hans Evner og Kræfter paa det Omraade; dersom han ingen Anerkendelse faar i Hjemmet, men tværtimod ser Stykke for Stykke med Ringeagt gaa i Kakkelloven, saa skal selv den varmeste og skønneste Iver hos Drengen snart blive kolnet og tilsidst hel blive kvalt. Forældrene kan eller vil ikke se, hvad Skolen egentlig her har til Maal. Barnets Produkt er en fuldstændig Biting; at det kun for Barnet er et Maal, men for Opdrageren blot et Middel til at faa udviklet de bedste Evner. Barnet ejer, vil de ikke forstaa, nej, de forlange smukke og fuldendte Produkter, før de tro paa Sløjdens Nytte. Andre Hjem stille sig næsten endnu ufornuftigere, idet de erklære, at deres Søn ikke skal være Snedker, saa det er Narrestreger, han skal lære Sløjd, — som om en Dreng ikke behøvede at lære at skrive, fordi han ikke skulde være Kontorist eller lignende.

Men, er det nu saadan fat i Drengeskolen, hvordan vil det saa ikke gaa i Pigeskolen? Mødrene er vant til at se Døtrene komme hjem med nettede, fuldendte Sager, paa hvilke vel ofte Lærerinden har lagt den sidste Haand, og nu kommer de med en uhøvlet Pakkasse under Armen, maaske har de tilmed faaet Rifter paa Fingrene af Sømmene, der sandsynligvis stikker ud hist og her. Det vil kun blive de virkelig gennemdannede Mødre — og deres Tal bliver vistnok kun lille, — der vil forstaa, at her er Begyndelsen til noget godt og nyttigt, nej! for de fleste Moder- og Faderhjærter vil det være mere, end de kan bære. Hvis de ikke ligefrem blive stumme af ren Betuttelse, saa vil Skolebestyrerinden faa det meget haardt, og sidder hun ikke fast og sikker i Sadlen mod alle Stormløb, og kan hun ikke taale en god Del Udmeldelser, saa bliver hun den lille i Kampen; thi bliver den end temmelig kort, saa bliver den overordentlig hidsig og bitter.

Og det maa være en Skolebestyrerindes hellige Pligt at afvise alle Forsøg paa at faa den og den Datter fritaget for Sløjdundervisningen; thi uden det, vil hun kun skade Sløjdsagen mere, end hun gavner den, thi det er nemlig ikke Barnets Lyst, man derved tager Hensyn til, men Forældrenes Fordomme og Uforstand, og sligt kan kun virke demoraliserende.

Lad os nu imidlertid tænke os, at Sløjden har overvundet denne Hindring, og at den er indført som fast Fag sideordnet de øvrige i Pigeskolen, hvad Indflydelse vil den da faa der? Hvad Virkning vil den da øve paa hele Undervisningen? Ja, jeg tænker mig, at dens Betydning vil række videre, end man